

POWER

Organ for Holy Riders MC - 1-2024 - årgang 39

På banen for Jesus
side 6

Rypetur 2023
side 12

Guds skaperverk på to hjul
side 20

På veien for Jesus

INNHOLD

Presidentens hjerte Harald	3
Rett vest Hjalti Arnason	4
På banen for Jesus Sofie Harboe	6
Troll-Rally Jon Inge Hanger	10
Grisefesten 2023 Hjalti Arnason	11
Rypetur 2023 Charlotte Obrestad	12
Labbetuss Arne Rønjom	16
Kvelde kirke Hjalti Arnason	18
Planlegg for fremtiden Svein Andres Tovslid	19
Guds skaperverk på to hjul Odd Ivar Stykket	20
Er du klar? Karl Lohne	24

Forsidebilde:
Arni Hjaltason

POWER
Organ for Holy Riders MC

LEDER

ØST, VEST ELLER RETT VEST?

Nå er ikke jeg akkurat berømt for å finne de raskeste eller de mest riktige rutene, så dette handler ikke om veivalg. Eller jo, kanskje litt. Men mest om vest. Jeg har ikke krasjtestet airbag vest og kommer forhåpentlig aldri til å gjøre. Ikke noe vondt om de – fungerer sikkert etter hensikten. Men det er disse i skinn og demin, som gjerne har noen patcher på ryggen. Jeg irriterer meg ofte på ytterjakker over disse. Dette virker på meg som noe eget Holy Riders fenomen. Jeg har møtt våre inne på messer, med ytterjakke over ryggmerket. Hvorfor? Har vi noe å skjule? Det har vi ikke. Tvert imot.

Jeg har flere ganger møtt totalt ukjente mennesker både i og utenfor miljøet, som er takknemlige for at vi bare eksisterer! Det er ikke store krav! Under covid gikk vi to stykker Holy Riders, rundt på en motormesse. Totalt var det fem synlige klubbmerker – de tre andre var i en velkjent 1% klubb og tok mye plass. «Takk for at dere er så synlige» var det en som hvisket, når han gikk forbi. Jeg så aldri hvem det var, men det var ikke Herrens stemme.

En sen høstkveld kjørte jeg innom nærbutikken på vei hjem fra klubbkveld. Jeg kjørte bil og jeg lurte på om jeg skulle ta av meg vesten, før jeg gikk inn i butikken. Nei, hvorfor det? tenkte jeg

og gikk inn. I kassakøen begynte han som var etter meg å prate. Faren hans var med i Holy Riders når han var liten og han husket hyggelige stunder på klubbhuset. Jo, det er bare å komme, vi er der ennå. Sykkel kjørte han og. Jeg følte at jeg gjorde dagen hans, eller det lille som var igjen av den, i alle fall. Så hvis vesten min er til det, kan jeg gå med den hver gang jeg går ut av døren.

På fest blir jeg ofte møtt med: «dere er jo bare helt vanlige, litt annet enn de som skal presse på med troen sin. Det går an å prate med dere om alt og ingenting. Dere presser dere ikke inn på noen.» Og sånt gjør meg stolt. Stolt av å få ta del i noe spesielt, som noen har lagt sjelen sin i, i årtier. Stolt over å tjene Herren i noe han tydeligvis ønsker. Stolt over merket jeg har på ryggen. Som igjen gjør meg stolt over å være så privilegert å kunne kalle dere andre i klubben brødre og søstre. Og det jeg trenger å gjøre er å være her og være meg! Og så får jeg lov til å kjøre motorsykel på jobb! Hva mer kan man be om?

Men - vesten ytterst, takk!

Hjalti Arnason

Presidentens hjerte

Har lyst å begynne med å dele noen bibelvers med dere fra Johannes evangelium kap. 6.

Jeg kaller historien her for «brødunderet».

Senere dro Jesus over til den andre siden av Galileasjøen, som også kalles Tiberiasjøen. En stor folkemengde fulgte etter ham fordi de så tegnene han gjorde da han helbredet de syke. Jesus gikk opp i fjellet, og der satte han seg sammen med disiplene sine. Påsken, jødernes høytid, var nær. Jesus løftet blikket og så at en stor folkemengde kom til ham. Han sa da til Filip: «Hvor skal vi kjøpe brød så alle disse kan få noe å spise?» Dette sa han for å prøve ham, for han visste selv hva han ville gjøre. Filip svarte: «Brød for to hundre denarer er ikke nok til at hver av dem kan få et lite stykke.» En annen av disiplene, Andreas, bror til Simon Peter, sa da til ham: «Det er et barn her som har fem byggbrød og to fisker. Men hva er det til så mange?» Da sa Jesus: «La folket sette seg.» Det var mye gress på stedet, og de satte seg ned. De var omkring fem tusen menn. Da tok Jesus brødene, ba takkebønnen og delte ut til dem som satt der. På samme måte delte han ut av fiskene, så mye de ville ha. Da de var blitt mette, sa han til disiplene: «Samle sammen stykkene som er til overs, slik at ikke noe går til spille.» De gjorde det, og etter måltidet fylte de tolv kurver med stykker som var blitt igjen av de fem byggbrødene. Da folk så det tegnet Jesus hadde gjort, sa de: «Dette må være profeten som skal komme til verden!» Jesus forsto at de ville komme og tvinge ham med seg for å gjøre ham til konge. Derfor trakk han seg bort igjen og gikk opp i fjellet, han alene.

Johannes 6 1-15

Denne teksten er nok kjent for mange av dere som leser Power. For de av dere som ikke kjenner Bibelen, skal jeg prøve å forklare kort om hva som var situasjonen her.

I Bibelen finnes det noe som heter evangelier. Evangeliene er skrevet om Jesus og de tingene han gjorde. Teksten over er en beskrivelse av et av undrene han gjorde, og historien kan du lese om i flere av evangeliene i Ny testamentet med litt forskjellig fokus fra evangelistene (forfatterne) på det som skjedde.

Jesus ble ofte «etterfulgt» av mange mennesker, for der Jesus gikk, skjedde det som regel fantastiske ting. I fortellingen om «brødunderet» er det en vinkling som jeg synes er spennende. Disiplene som fulgte Jesus, var vanlige unge mennesker i begynnelsen av 20 årene, og de hadde sett en del unormale ting når Jesus var i farta. De fikk erfare hva Gud kunne gjøre mange ganger.

I begynnelsen av historien med «brødunderet» står det at Jesus så en stor flokk mennesker som hadde fulgt etter dem. Han spør Filip hvordan de skal sørge for at folkemengden som fulgte etter Han, skulle få noe å spise. Det var jo ikke en bensinstasjon, butikk eller Mc Donalds i nærheten. Teksten sier at Jesus allerede hadde en plan, men allikevel spør han Filip om hva de kan gjøre.

Filip hadde tydeligvis kjennskap til at de har 200 denarer tilgjengelig, og det var en del penger, men ikke nok til å kjøpe brød til 5000 personer. I tillegg var det umulig å finne et

«supermarked» som hadde så mye mat. Andreas kom litt inn fra sidelinjen og forteller at han visste om en gutt som hadde fem brød og to fisker, men det skjønte jo alle at det ikke holdt til disiplene engang, som var 12 stk.

Foto: Rune Enstad

Noe av det som fascinerer meg med denne fortellingen er at her skjer det et «brødunder» rett foran øynene deres. Jesus står ikke for underet alene, men underet utføres sammen med disiplene. Og uten at disiplene skjønner det, så skjer det når de begynner å gjøre det Jesus sier. Følg med på det som skjer!

Jesus ber takkebønnen over maten og deler ut, så ser disiplene og de som skulle hjelpe til, at de kan gi av det som ingenting var. Og det ble ikke slutt på det som Jesus velsignet. Det satt 5000 menn rundt om i området som skulle ha mat, så de gikk sikkert rundt i et par timer og delte ut. Lurer på hva de som delte ut tenkte da?

Alle som var der fikk så mye de ville ha, så de trengte ikke å være sultne den dagen. Det ble også en del igjen av det som i utgangspunktet var fem brød og to fisker. Disiplene samlet inn 12 kurver med brød som ble til overs.

Hvorfor ønsker jeg å dele denne historien med dere i Presidentens hjerte? Jo, fordi det er mye læring i det som skjedde på en gresslette for ca. 2000 år siden.

Teksten over sier at Jesus visste hvordan alle skulle mettes, men han ville sette disiplene på en trosprøve. Disiplene fikk erfare at når de ikke hadde «noe», så hadde Han nok til alle, og mer enn de hadde behov for.

I mitt liv, så har jeg en tendens til å gjøre mitt eget opplegg, og planlegge mye, slik at jeg ikke skal gå på en smell. Med denne historien, vil jeg utfordre deg og meg selv.

Når vi er i en utfordrende situasjon, la oss be Jesus om å ta hånd om situasjonene, slik han gjorde det på gressletten for 2000 år siden og gå sammen med Han som gjør under, stole på Han og ikke oss selv. Så kan vi se at det Han velsigner, er nok i overflod for den situasjonen vi står i.

Vi har nok av utfordrende situasjoner i livene våre, med familie, venner, barn, skole, jobb, og her kunne jeg fortsatt å skrive. Men det jeg prøver å lære deg og meg selv, er at det å være disippel, er å ta Jesus med i de utfordrende situasjonene vi står overfor. Vi kan gå til han med det «vi har», så vil han velsigne det, så kan vi stole på at Han gjør under, uten at vi må kjenne på ansvaret.

For det står: Og kast all deres bekymring på ham, for han har omsorg for dere. Peters første brev 5:7

Jeg prøver å leve i det å legge bekymringene hos Jesus. Skal vi gå den veien sammen?

Harald

Power 1-2024 3

*På fest blir jeg ofte møtt med:
«dere er jo bare helt vanlige,
litt annet enn de som skal presse
på med troen sin. Det går an
å prate med dere om alt og
ingenting. Dere presser dere
ikke inn på noen.»*

*Og sånt gjør meg stolt.
Stolt av å få ta del i noe spesielt,
som noen har lagt sjelen sin i,
i årtier. Stolt over å tjene Herren
i noe han tydeligvis ønsker.
Stolt over merket jeg har
på ryggen.*

Highside: Når sykkelen sklir i en sving, men plutselig får grepet tilbake og kaster føreren av.

Foto: Kalle Husebæk

På banen for Jesus

Til å begynne med hadde jeg absolutt INGEN planer om å melde meg på NM-runden i Roadracing. Faktisk hadde jeg ingen planer om å noen gang kjøre løp, noe som er litt ironisk siden sporten har «racing» i navnet. De få gangene jeg hadde prøvd å delta i et løp, gikk det bare galt. Under løpstreningen på lisenskurset klarte jeg å få en highside og brette kragebeinet. På det neste lisenskurset som ble arrangert, fikk jeg heldigvis lov til å delta på løpstreningen, men jeg krasjet før den i det hele tatt startet. På tredje forsøk klarte jeg på en eller annen måte å holde meg på hjula, men det gjorde ikke føreren foran meg. Hele løpet ble avlyst etter første runde. Så det at jeg meldte meg på NM-runden i Roadracing er ganske utrolig.

Tekst: Sofie Harboe

Jeg vet hva du tenker. Jeg er ganske flink til å krasje. Det er faktisk et av mine mange talenter. La meg fortelle litt mer om meg selv. Mitt navn er Sofie Harboe og jeg er en 18 år gammel jente som elsker motorsykler og Jesus. Jeg har vært med i Holy Riders så lenge jeg kan huske. Pappa kjøpte faktisk en sidevogn bare for å få meg og søstera mi med på Pilegrimstreffet da vi var spedbarn!

Jeg tok Roadracing-lisensen høsten 2022, men begynte først å kjøre i 2023-sesongen. Midt i juli denne sesongen fikk jeg en helt crazy idé om å delta på NM-runden i Roadracing. Dette er til tross for at jeg hadde brukt mer tid på å fikse sykkelen enn jeg faktisk hadde kjørt den. Etter hvert som tiden gikk, ble jeg bare mer og mer gira på denne ideen. Det var bare ett problem: jeg hadde ingen å reise bort med.

Alle de jeg spurte hadde allerede planer den helgen, og jeg begynte å miste håpet. Men så kom jeg på at jeg aldri egentlig er alene for jeg har jo Jesus. Så jeg meldte meg på uansett, helt uten en plan. Jeg ba Gud om han kunne hjelpe meg, og han sviktet ikke. Plutselig kunne både pappa og John Vågenes fra Oslo-avdelingen være med som mekanikere/hjelpespersoner. I tillegg viste det seg at det var en liten gjeng fra Stavanger RR som tenkte seg bort som vi kunne stå med i depotet. Da var jeg visst ikke helt alene likevel.

Torsdag 17. august startet den ti timer lange reisen fra Stavanger til Vålerbanen. Vi fikk låne en varebil av pappas kollega som vi byttet på å kjøre. Selv om vi kunne kjøre i 110km/t på motorveien, i motsetning til de med henger, var vi likevel framme på Våler kl. 01.00 om natten. Da vi kom fram, var porten inn til depotet stengt. Depotsjefen hadde gått og lagt seg, men etter litt leting fant vi noen som kunne låse opp porten. Jeg visste vi skulle stå ved siden av Kevin Eidså, en god venn fra Stavanger RR, men å finne ham var ikke så enkelt som jeg trodde. Depotområdet var stort og stappfullt av depottelt som så helt like ut. Det fristet ikke å ringe Kevin når han lå og sov, så vi gikk rundt og lette i noe som føltes som en evighet. Vi fant teltet hans til slutt og kunne endelig pakke ut og legge oss til å sove bak i bilen.

Fredagen bestod kun av fritrening, og godt var det. Det første heatet mitt var ganske elendig. Jeg kjørte dårlig i alle svingene på banen. Flaggvaktene satt sikkert og lo av meg mens de undret seg over hvordan det skulle gå på løpet. Det lurte jeg også på. Hvorfor i alle dager meldte jeg meg på NC på en bane jeg aldri hadde kjørt på før? Med den svakeste sykkelen i Juniorsport 300? Og i min første sesong? Hva var det jeg tenkte på? Jeg tror faktisk ikke jeg tenkte i det hele tatt.

Det var flere timer mellom heatene mine fordi det var så mange andre som skulle kjøre. Over 170 førere hadde meldt seg på, fordelt over mange forskjellige klasser. I min klasse, Juniorsport 300, var det kun 9 førere. Jeg brukte derfor de laaaaaange pausene mine på å gå rundt og bli kjent med de andre i klassen min. Det viste seg at over halvparten av førerne i klassen min også var nybegynnere! Jeg ble godt kjent med en gjeng fra Borg MCK, som er de som holder til på Rudskogen. Det er ganske lett å bli kjent med folk i depotet. Alle er vennlige og vil alltid slå av en prat. Flere av dem spurte om sponsoren jeg hadde skrevet opp på startlisten:

NR	FØRERN	ETTERNAMN	KLASS	TEAM / SPONSOR
1	Anders	Anders	Juniorsport 300	Pappa
2	Anders	Anders	Juniorsport 300	Pappa
3	Anders	Anders	Juniorsport 300	Pappa
4	Anders	Anders	Juniorsport 300	Pappa
5	Anders	Anders	Juniorsport 300	Pappa
6	Anders	Anders	Juniorsport 300	Pappa
7	Anders	Anders	Juniorsport 300	Pappa
8	Anders	Anders	Juniorsport 300	Pappa
9	Anders	Anders	Juniorsport 300	Pappa

For det er jo Jesus som er sponsoren min. Det er han som har gitt meg alt jeg har. Sykkelen, muligheten, talentet og ikke minst livet. Uten ham, hadde jeg ikke vært her. Han presser meg ikke til å delta på noen løp, men han er alltid med meg. Og han elsker meg. Jeg vil si han er en ganske god sponsor. Den beste faktisk.

På sykkelen og på utstyret mitt har jeg festet masse «Sponsored by Jesus»-klistremerker. Nesten alle klistremerkene på sykkelen min er holografiske, inkludert felgtapen. Når sola skinner, lyser sykkelen min opp. Egentlig kjører jeg bare rundt på en veldig rask diskokule.

De neste heatene mine gikk ganske mye bedre enn det første. Jeg begynte å bli mer komfortabel på banen og fant flyten i svingene. Rundetidene mine gikk raskt nedover. Det viste seg at Stein Arild Øye fulgte med på tidene mine hjemmefra, så jeg fikk mye støtte av både han og de andre i Holy Riders MC Racing. Det var ganske fint å ha sin egen lille heilagjeng. Det satte jeg veldig stor pris på.

Fredag ettermiddag reiste pappa hjem på Ducatien sin. Han kunne dessverre ikke være med resten av helgen. Jeg må innrømme at jeg var på gråten da han reiste. Pappa har vært med meg på alle treningene mine, men denne gangen måtte jeg klare meg uten ham. Den kvelden tok jeg, John og Emma Birkelund fra Borg MCK en tur rundt banen. Vi klarte å bruke hele 45 minutter på å gå en runde rundt! På sykkelen tar det bare litt over ett minutt. Det må være den dårligste rundetiden min noensinne!

Viktig melding: Hvis du har kjørt på Våler banen i det siste og mangler en bolt, så fant jeg den i T7. Bare si i fra hvis du vil ha den tilbake

Jeg og Vilde kjempet om P4 under kvalifiseringen. Foto: Kalle Husebæk.

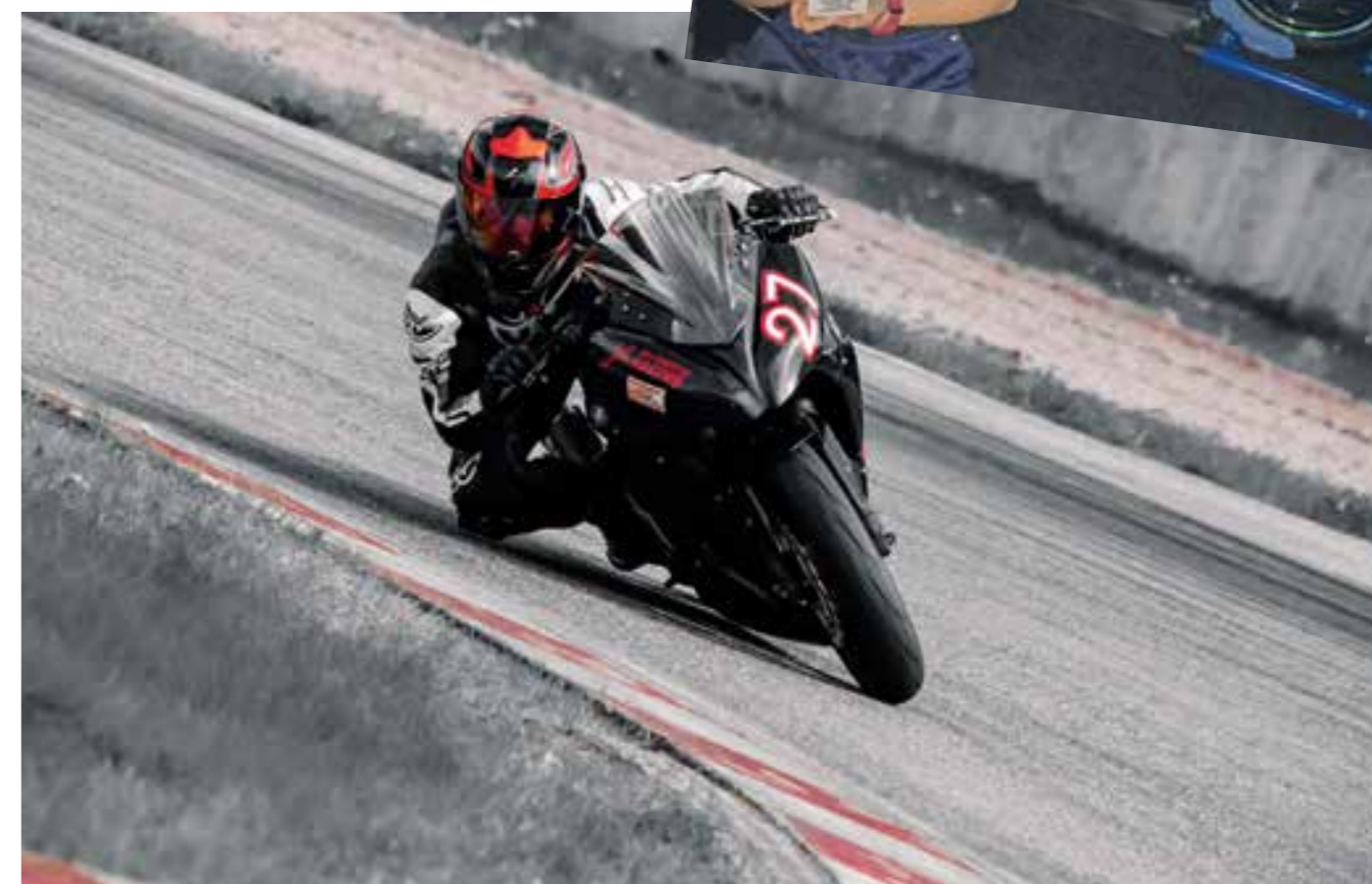
Planen for lørdagen var kun kvalifisering og løp. Banen var våt den morgenen, men den tørket heldigvis opp før kvalifiseringen vår, som gikk strålende. Jeg forbedret rundetiden min og endte opp på P5. Jeg fikk litt konkurranse av Vilde Grefsrud fra Borg MCK som kom til Våler sent på fredagen. Den jenta har talent!

Og så var det bare å vente på at løpet skulle starte. De timene var så nervepirrende og stressende at det fristet å ikke delta, men jeg vet jeg hadde angret. Da sighting lap-en startet, var jeg den første ut på banen. Nervene forsvant fort etter det. Jeg fikk en god start på warmup lap-en, og endte opp på P3. På det ekte løpet derimot, fikk jeg en litt for høy wheelie, men jeg klarte likevel å havne på P4 etter start.

Bakpå sykkelen min har jeg festet et «Forbikjøring forbudt»-klistremerke. Dessverre var ikke de andre så gode på å følge trafikkreglene, så jeg ble forbikjørt av tre stykker litt etter start. Han foran meg kjørte mye saktere i svingene enn meg, men jeg sleit med å kjøre forbi han. Jeg kjører en Kawasaki Ninja 300 med 39 hk. R3-en hans hadde 3 hk mer enn meg, i tillegg til høyere moment på lavere turtall. Å kjøre forbi han på langstreckene var ikke et alternativ. Mot slutten av løpet klarte jeg endelig å kjøre forbi ham på innsiden av en sving. Det varte ikke lenge. Runden etterpå kjørte en av de andre førerne ut i sandfella og det ble gulflagg. Føreren klarte å holde seg på hjula og kjørte ut på banen igjen. Jeg kjørte forbi ham, men rett etterpå kom jeg på at det ikke er lov å kjøre forbi andre når det er gulflagg. Jeg sakkert farten og rakk opp hånda, men da ble jeg forbikjørt av R3-en istedenfor. Etter det følte jeg egentlig at løpet var kjørt. Jeg hadde blitt forbikjørt igjen, brutt reglene og ville sikkert få en tidsstraff på grunn av det. Likevel fortsatte jeg å kjøre så godt jeg kunne helt fram til målflagget.

Skuffet kjørte jeg inn i depotet igjen. Følelsen varte helt til Kevin kom bort til meg og gratulerte meg med 5. plassen. To av førerne foran meg fullførte ikke løpet, så jeg rykket opp. Dessuten viste det seg at jeg ikke hadde brutt reglene likevel. Det betyr at jeg slapp R3-en forbi uten noen grunn ... 5. plassen er ikke dårlig da. Det var faktisk den posisjonen jeg hadde satset på. I Juniorsport 300 får nemlig de fem beste pokal. Med tanke på at jeg kjørte den svakeste sykkelen på en helt ny bane, er jeg veldig fornøyd.

På søndagen kjørte jeg hjem tidlig. Jeg hadde egentlig lyst til å bli med på det siste løpet, men det fristet lite å komme hjem kl. 4 om natten. Eller å sovne på veien. Jeg kom meg hjem i god behold etter 10 lange timer helt alene.

Jeg vil gjerne takke alle som var med og gjorde denne helgen mulig for meg. Tusen takk til pappa, John og de andre i Holy Riders som hjalp meg. Takk til gjengen fra Stavanger RR og Borg MCK. Og til slutt vil jeg gi en ekstra stor takk til sponsoren min!

Troll-Rally

2023 utgaven av treffet, bar preg av at det var meldt møkkavær. Altså ingen deltakerrekord dette året. Imidlertid er det ingen fare å dra på Troll, sjøl om det regner bøtter. Folk som pleier å dra på treff, vet å ordne seg. Presenninger og turstoler og ikke minst blide deltakere finner man over alt. Med et hendig telt, varm sovepose og godt humør, så kommer du langt.

Fra Holy Riders møtte 14 stykker, noen veteraner og noen helt ferske. Telemark, Oslo, Vestfold, Østfold og en hardhaus fra avdeling West var også representert.

På Troll Rally er det lett å få nye bekjenskaper, samtidig som man alltid treffer gamle kjente. Med kjennskap kommer frimodighet, og mange ønsket å komme med dypere spørsmål og tanker. Vitnesbyrd og ny testamenter blei delt ut gjennom hele helga. Gud er stor og har omsorg og kjærlighet for alle mennesker, deg og meg.

Neste år har jeg bestilt ... (Legg inn det som passer) ... vær, så da håper jeg enda flere hellige motorsyklister kommer. Høsten er moden ...

«Han sa til dem: Høsten er stor, men arbeiderne få. Be derfor høstens herre at han vil drive arbeidere ut til sin høst!» (Lukas 10:2).

Vi sees på veien!

Jon Inge Hanger
HR. avd. Telemark

Treffets troll og trollkjerring.

Stykkjevika beach.

Action på kveldene.

Søndagens samlingsstund etter at vi pakka sammen kaffeteltet.

Grisefesten 2023

Årets utgave av Grisefesten ble nokså vellykket. Hele 145 gjester tok turen innom for helgrillet villsvin, lokale bakte poteter mm. Gledelig å se både klubbfolk, offroadgjenger og enkeltbikere i en herlig blanding. Østfoldavdelingen valgte årets taler internt i Holy Riders, med selveste Dag Arne Saltnes. Dag Arne underholdt med gitar og sang langt ut på kvelden. På slagverk

hadde han med seg Jan Erik Ødegård. Begge er del av gjengen som startet hele Holy Riders.

Potetkanonen gikk varm hele kvelden og årets vinner i blinkskytingen var Arild Talberg. Arild er ikke i en klubb for tiden, men vandrepokalen blir tatt vare på av Nemesis MC og er utstilt i klubbhuset der.

Østfoldavdelingen vil takke alle som kom innom, velkommen igjen! Vi gleder oss og sørger for at ha nok på grillen.

Tekst: Hjalti
Foto: Sigrun Åleskjær Bislingen

En del kjørte sykkel.

Gjester langveisfra Lasse Larsson fra chapter Dalarna (til venstre) sammen med Harald Bjerkeng chapter Østfold.

Dag Arne godt i gang.

Arild Talberg overtar skarpskyttertronen fra tidligere mester Tom Iversen.

Trofeet!

Arild serverer.

Liv og røre!

Rypetur 2023

I år reiste vi til Solgry Leirsted i Sveio, som ligger i Vestland fylke. Nydelig sted, nydelig vær og ikke minst utrolig trivelig selskap! Denne gang var vi omtrent 27 stykker som deltok på rypeturen. Hvorav noen kom i bil og noen kom på MC.

Rypetur i regi av Holy Riders-damene, er et samlingspunkt for alle ryper og sothøner og ellers andre høner som kanskje kjenner noen haner i MC-miljøet, og kunne tenke seg å munge seg med andre høns med samme interesse.

Det beste av alt er at denne helgen i året, er det ikke bare kjærligheten mellom gamle og nye vennskapsbånd, men størst av alt – Kjærligheten fra Gud vår far!

Man må ikke være en kristen for å bli med på rypetur, men man bør ha en forventning om å treffe på Jesus der.

Turen opp:

Jeg var så heldig å få kjøre sammen med Rebecca opp til Sveio. Det var en stund siden vi hadde kjørt langtur for oss begge, så vi hadde vel noen runder med oss selv begge to før vi besluttet å kjøre på to hjul og ikke fire. Vi fant ut at to halve blir en hel - og det er godt nok.

Vi durte oss gjennom ettermiddagstrafikken i Stavanger – likesom Moses gikk tørrskodd gjennom rødehavet, og kom oss fram til ferja. Traff på MC-venner på Mortavika - Arsvågen ferja. Kjørte sammen med disse fram til Haugesund hvor vi

Gjensyns glede! Klemming uten hjelm kan anbefales!

tok en kaffepause, før vi kjørte til leirstedet hvor vi møtte andre damer fra ulike deler av landet.

Lovsang og undervisning

Vi fikk besøk av Signe Marie Fidje Store fra Tana. Hun fortalte sin troshistorie som startet i det alternative New Age miljøet, til hun fant fred hos Jesus. Vi fikk en god påminnelse om hva det vil si å ha en overnaturlig Gud. Hva vi ble satt fri fra da Jesus døde på korset og sto opp igjen.

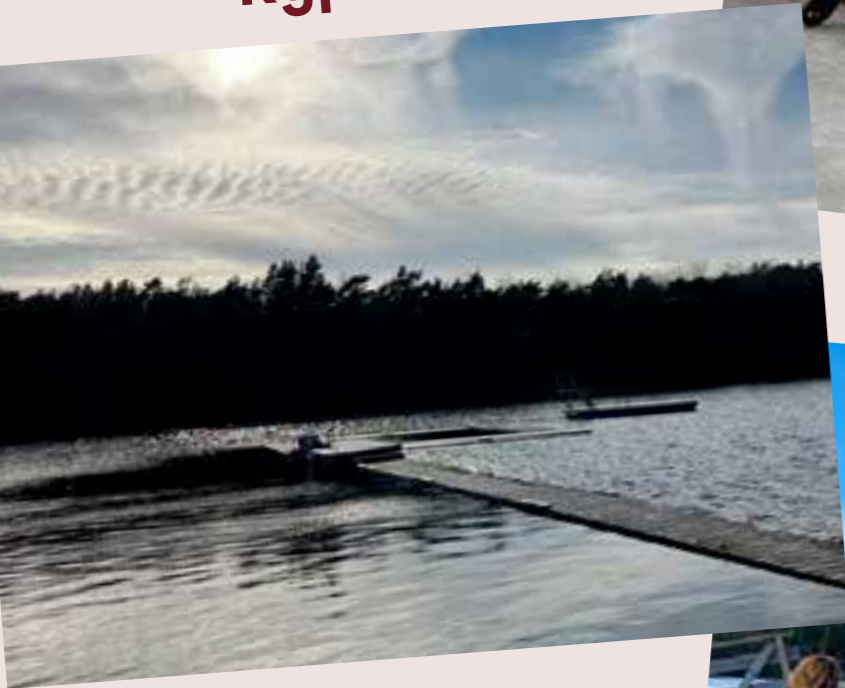
For de som vil høre historien til Signe Marie, kan den søkes opp på youtube (Teologi tavla – Sarapodden #9).

Romerne 8.38:

“For jeg er viss på at verken død eller liv, verken engler eller krefter, verken det som nå er eller det som kommer, eller noen makt, verken det som er i det høye eller i det dype, eller noen annen skapning skal kunne skille oss fra Guds kjærlighet i Kristus Jesus, vår Herre.”

Rypetur 2023

Roadcaptain Wenche Jess.

Wenche viser oss hvordan vi kan sikre syklene på ferja.

Om du skulle synes dette høres kjekt ut å være med på - så hold av helgen 31. mai - 2. juni 2024. Da er neste rypetur. Da skal vi være på Kvinatun Leirsted i Kvinesdal, Agder.

Mer informasjon og påmelding kommer ut til avdelingene når det nærmer seg. Har du spørsmål, kan du spør din lokale Holy Riders klubb eller send en sms til meg på 906 95 206.

Gud velsigne deg og veien videre.

Hjemturen

De av oss som kjørte sykkel til Solgry bestemte oss for å kjøre sammen hjemover. Det var digg å kjøre på fellestur igjen. Selv kjente jeg det var altfor lenge siden. Det var noe med å kjenne på de blandede følelsene igjen - gleden over å dele felles interesse og stå sterkere sammen, og samtidig frustrasjonen og irritasjonen over å måtte tilpasse seg.

Men alt i alt veldig kjekt! Veldig gøy å være på veien for Jesus, og i tillegg møte både nye og gamle venner.

Charlotte Obrestad,
medlem i Holy Riders Sydvest

På en liten runde med min Goldwing, kan det skje så mye rart.

Jeg elsker å kjøre motorsykkel, elsker å sitte der for meg selv å drømme, og jeg hører på musikk mens verden farer forbi. Tankene farer omkring, ting jeg har opplevd, både vonde og gode minner strømmer på, men noen ganger undres jeg på; er det Herren som taler til meg?

Tenk om Herren taler til meg, hva ville han si?

Tenk om Herren talte til deg, Hva ville han si?

Ønsker du at han taler til deg?

Arne Rønjom

Her i Power skal det vel som regel handle om MC, men jeg tar herved sjansen på noe annet, noe som kan finne på å svive rundt i mitt hode på en liten runde med min Goldwing. Jeg er litt opptatt av hvordan Herren taler til oss.

Hvordan tenker du at Han taler til deg?

- Han kan tale i gjennom Guds Ord i Bibelen.
- Han kan tale i gjennom andre.
- Han kan tale i gjennom en hørbar stemme.
- Han kan tale i gjennom en indre stemme.
- Han kan tale i gjennom naturen.

Ja det står til og med at stener kan tale!!! (Lukas 19,40.)

Da Jesus gikk her på jorda så brukte han menneskenes nære ting, hva de var opptatt med, for å få de til å forstå de himmelske ting: Han fortalte en sauehistorie til sauegjeterne og en fiskehistorie til de som var fiskere. Dette var kjente ting, det var dagliglivet for menneskene den gangen.

Men dette er jo ikke dagliglivet til vanlige mennesker i dag, jeg tenker at om Jesus gikk om kring i våre gater i dag, og det vil vi jo tro at han gjør, så ville vi kanskje få en historie om data, om Facebook eller kanskje om MC.

Hva slags historie kan du tenke deg at han ville fortelle deg? En historie som Herren har fortalt meg handler om "Labbetuss". Labbetuss var en liten Cockinghøne.

Da barna våre var små fant jeg ut at jeg ville ha høner på gården igjen, men ikke slike kjedelige som Hvite Italienerne, nei, dverghøner av mange slag ville jeg ha.

Vi reiste rundt til forskjellige hønebonder og samlet egg av mange slag, jeg bygde en rugemaskin og satte inn et lite

vindu der vi kunne titte inn. Femti egg lå klare til klekking med riktig fuktighet og temperatur. Og vi ventet, og ventet, og ventet. 21 dager tar det å klekke ut høneegg.

Og opplevelsene sto i kø, da det endelig begynte å skje noe der inne; et egg begynte å få en sprekk, så et til og enda et, og den ene kyllingen etter den andre stabbet og snublet etter hvert rundt i den lille kassa og kikket forundret rundt seg: "Er det dette som er verden?"

Og vi stod utenfor og betraktet det hele, det som skjedde der inne konkurrerte til og med med barnetv. Hele familie fulgte med, ja vi hadde til og med menigheten på kirkekafe hjemme hos oss og de stod tålmodig i kø for å se på det som skjedde der inne.

Kyllingene blei etter hvert flyttet ut i hønehuset, alle unntagen en.

Det hender at det er et egg som ikke klekker og her var det tydeligvis en kylling som hadde problemer, den hadde greid å få til en liten sprekk, men ikke mer.

Hva gjør vi? De som driver med tupper sier at: "Slike egg er bare å hive, de lønner seg ikke, kyllingene må være så sterke at de greier å komme seg ut av skallet selv". Jeg tok dette egget opp av rugekassa og hele familien betraktet det, det var liv der inne, hva gjør vi?

Jeg plukket av skallet og den mest skrøpelige skapning du kan tenke deg kikket forundret på oss, den gikk fra den ene hånden i familien til den andre før den forsiktig blei satt ned i rugemaskina igjen der den fikk en ekstra uke med varme og omsorg før den blei satt ut blant de andre i hønehuset.

Den fikk et navn, og det er det ikke mange av tuppene som får, bare de spesielle, de skrøpelige, de som var annerledes fikk et navn. Ungene kalte den Labbetuss, den hadde hår på beina.

Men så er det slik i en hønegård, som det også er blant oss mennesker, at det er en hakkeorden, og nederst i denne orden stod Labbetuss. Den gikk aleine og satt ofte for seg selv i et hjørne i hønehuset.

Når jeg kom med mat til tuppene så kom de løpende og trengte seg fram for å få, men ikke Labbtuss, den stod bakerst og betraktet det hele, visste at i gjennom og forbi de andre kom den aldri, men den visste noe annet.

Jeg kaster etter hvert i fra meg det jeg har igjen av brødiskiver og tuppene lager et leven og sloss om restene. Labbetuss går rundt alle disse kjempende tuppene. Jeg bøyer med ned og løfter Labbetuss opp i mine hender, tar fram noe jeg har gjemt: "Se her Labbetuss, det beste har jeg spart til deg."

Og jeg føler at Herren taler til meg, som han gjorde til disiplene når han forklarte lignelser for dem: Se for deg at denne rugekassa er din verden. Du er en av kyllingene som blir klekt der, men du føler deg kanskje som den skrøpelige, den minste, den hjelpeløse, den elendige, den som ikke lønner seg.

Men den dagen du blei født gikk du fra hånd til hånd i Himmelen og kommentarene som lød fra engler og kjeruber og serafer: "Nei og nei, for et søtt lite menneske, fantastisk", og du fikk et navn. Før du igjen blei satt ned i rugekasse, i hønehuset, i det som blei din verden.

Og i verden er det ikke alltid så greit, du blir mobba kanskje, blir behandla urettferdig, og du har mange du kan skylde på, og du slipper vel heller ikke unna selvførdømmelse, og hva er vitsen, tenker du kanskje ...

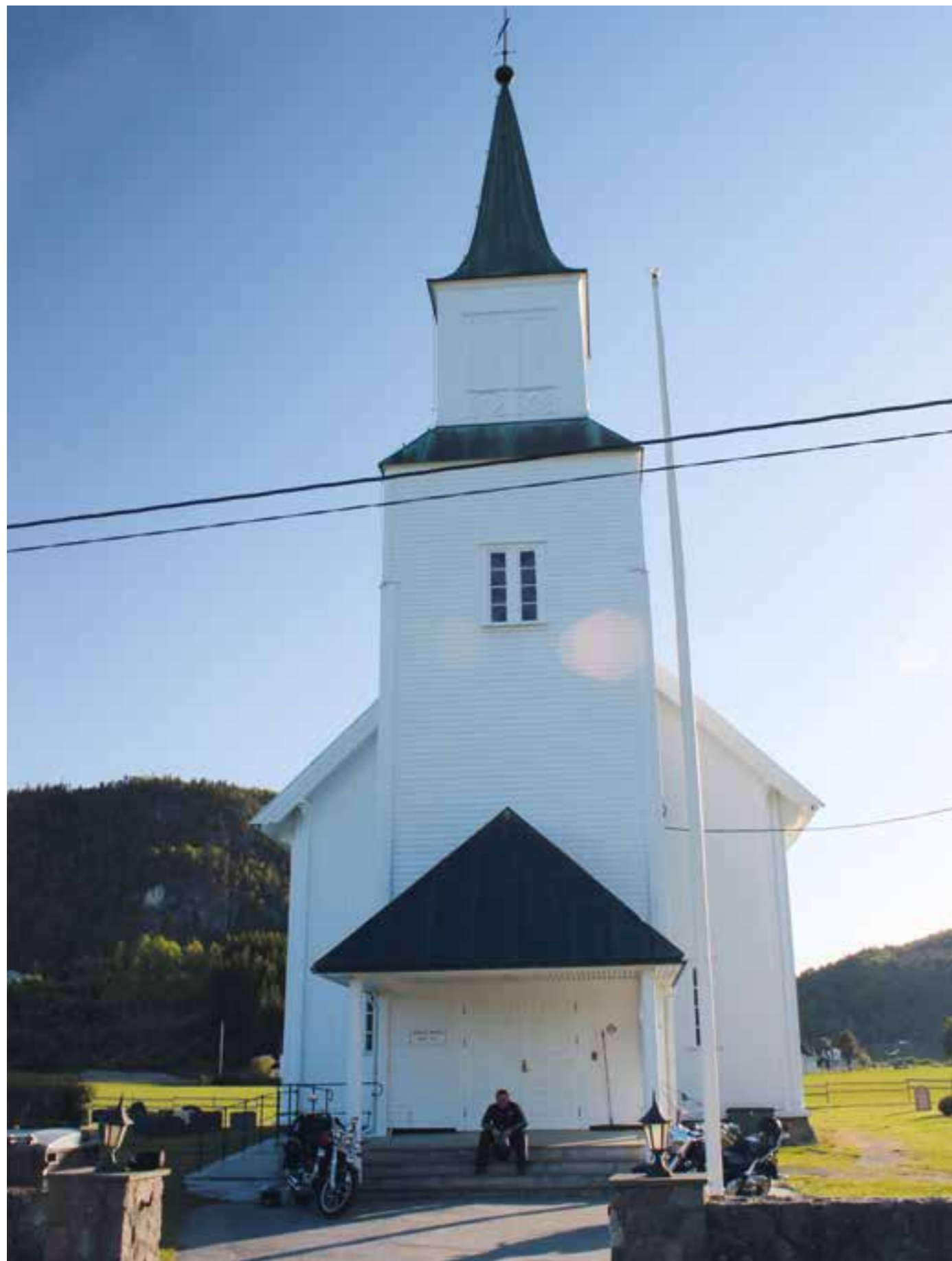
Labbetuss lønte seg ikke, den la bare ett egg i sitt voksne liv, men ungene elsket den. Vi hadde barnehager på besøk, de satt i en ring og fikk høner i fanget sitt, alle ville ha Labbetuss. Kanskje du er en slik liten høne i Guds hønegård? Herren vil gjerne ta deg opp i handa si, gi deg kjærlighet og omsorg.

På Evangeliesenteret der jeg jobber som frivillig, får vi inn mennesker som det ikke har lyktes for i livet, som er nederst på rangsstigen og som har blitt gitt opp av samfunnet. Men mange opplever der noe annet: De opplever at det er en som bøyer seg ned og løfter de opp i hendene sine: "Se, det beste har jeg spart til deg."

Kjenner du deg igjen kanskje, i livet i hønegård? Er du en Labbetuss? Det er en som bøyer seg ned og gjerne vil ta deg opp i hendene sine.

Denne personen heter Jesus Kristus og han sier: "Kom til meg alle dere som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile." (Matt: 11,28.)

For der du sitter på din MC kan det skje så mye rart, du ser en verden som farer forbi, tankene sviver omkring, vonde og gode minner strømmer på og noen ganger undrer du nok på: Er det Herren som taler til deg? Kanskje han har ventet lenge på ditt svar, helt fra du gikk på søndagsskolen. Vil du la han ta deg opp i handa si. For han har spart det beste til deg.

I solnedgangen tar to langfarne bikere en liten rast på et fredfullt kirketun. En setter seg ned og den andre tar et bilde. Lokalbefolkningen kaller det Kvelde kirke – vi kalte det oase av ro.

Foto: Hjalti Árnason

Planlegg for fremtiden!

For en del år siden fikk jeg tilbud fra banken min om en time for å gå gjennom økonomien min. Det ble en nyttig øvelse. Det ble fokusert på inntekter og utgifter, spesielt de største utgiftene, samt hvilke større utgiftsposter jeg ville få i fremtiden, i de nærmeste 10 - 15 årene. Jeg trodde ikke jeg hadde så mye der, men da de begynte å grave litt dukket det opp både behov og ønsker: Huset skulle ha påkostninger og det skulle kjøpes både MC og bil, samt flere andre ting. Det lå betydelig større utgifter foran meg enn jeg trodde.

Min lærdom var at jeg måtte planlegge for fremtiden slik at jeg var økonomisk rustet til å møte fremtiden.

Men bankens filosofi er ikke ny. Jesus brukte dette for 2000 år siden. Han har mange steder fortalt oss at hvordan vi skal leve for å komme gjennom det kristne livet og frem til målet vårt som er Himmelen, blant annet Matteus 5 - 7 i Bergprekenen forteller han oss om hvordan vi skal leve, og han avslutter med liknelsen om huset bygd på fjell. Den som hører disse mine ord og gjøre det de sier, likner en klok mann som bygde huset sitt på fjell, og det ble stående når stormen herjet. Han har også fortalt oss at det er fare for utfordringer i fremtiden og at vi må stå rustet til å møte dem. Dette forteller han blant annet i liknelsen om de 10 brudepikene hvor halvparten av de ikke hadde nok olje på lampene sine og de ble stående utenfor porten.

Det handler ikke om hvilke gjerninger vi gjør, men om at vi hele tiden holder oss nær til Jesus slik at vi følger hans bud og gjør hans vilje. Når vi gjør dette, står vi rustet godt rustet for den himmelske fremtiden.

Svein Andres Tovslid

Guds skaperverk på to hjul

Odd Ivar Stykket

Å kjøre motorsykkel er mer enn bare en fysisk aktivitet; det er en reise gjennom landskapet av frihet og oppdagelse. I kjernen av denne opplevelsen finner vi en dyp forbindelse med Guds skaperverk og en mulighet til å uttrykke vårt åndelige vesen på to hjul. For medlemmene av den kristne motorsykkelklubben er motorsykkelkjøring ikke bare en lidenskap, det er en måte å erfare frihetsfølelsen på, en følelse som bare blir sterkere gjennom en guddommelig linse.

Naturens bane: fart og vind

Når vi tar plass på en motorsykkel, blir vi umiddelbart utsatt for elementene – naturens åndedrag, vinden som danser rundt oss. Dette minner oss om Guds skaperverk og naturens

skjønnhet. Idet vi suser langs landeveiene, ser vi landskapets prakt utfolde seg foran oss som en kunstners lerret. Guds håndverk blir levende gjennom frodige skoger, majestetiske fjell og bølgende enger. Å kjøre motorsykkel er som å bli en del av skapelsens symfoni, hvor vi er medspillere i en større historie.

En akt av tillit

Motorsykkelkjøring krever tillit – tillit til våre ferdigheter, vårt utstyr, medtrafikanter og vår Skaper. Denne tilliten gjenspeiler vår relasjon med Gud, hvor vi må stole på Hans veiledning og omsorg for vår åndelige reise. I det vi styrer gjennom svingene, lærer vi å overgi oss til Herren og

å akseptere Hans retning for våre liv. På samme måte som vi stoler på vårt kjøretøy for å bringe oss trygt frem, stoler vi på Guds kjærlighet og barmhjertighet for å lede oss gjennom livets svingete veier.

Samhold på veien

Kristen tro handler om fellesskap, om å dele Guds kjærlighet med hverandre. Motorsykkelklubben gir medlemmene en mulighet til å dele denne kjærligheten mens de deler veien. Når man ruller sammen med andre troende, skapes et bånd som går utover bensin og dekk. Deling av erfaringer, bønner og åndelige tanker underveis styrker båndet mellom medlemmene og forsterker følelsen av samholdighet.

Motorsykkelkjøring blir dermed en form for åndelig pilgrimsreise, der man ikke bare søker Gud, men også finner Ham i fellesskapet med andre troende.

Refleksjon og bønn

Mellom vindkastene og motorbrummingen finner man en naturlig ramme for refleksjon og bønn. Den åpne veien gir plass til å grunne over livets store spørsmål, å søke innsikt i Guds ord og å finne svar i Hans nærvær. I en verden fylt med støy og distraksjoner, gir motorsykkelen muligheten til å finne indre ro og nære forhold til Gud gjennom ensomme strekninger og stille stunder på veien.

Frihetsfølelsen med å kjøre motorsykkkel: en åndelig reise på to hjul

Innenfor den brummende rytmen av en motorsykkkel ligger en dyp frihetsfølelse som går langt utover den fysiske opplevelsen. For medlemmene av den kristne motorsykkkelklubben, er denne opplevelsen av frihet ikke bare en øyeblikkelig adrenalinrush, men en åndelig reise som forbinder deres tro med eventyret på to hjul. Det er som om hver sving, hvert strekke vei, og hver vindpust bringer dem nærmere en guddommelig forståelse av frihetens essens.

Å kjøre motorsykkkel er mer enn bare en måte å komme seg fra ett sted til et annet på. Det er en intens følelse av å være ett med veien, naturen og ens egen indre ånd. Den åpne veien gir en metafor for den åndelige reisen - en vei som leder til oppdagelse av selvet og forbindelsen med en høyere makt. Når en rytter svever langs veiene med vinden i håret, er det som om de er midt i et dialog med skaperen, takknemlig for skaperverkets skjønnhet og frihetens gave.

I dette kristne motorsykkelmiljøet blir to hjul en bro mellom tro og lidenskap. Motorsykkkelklubben blir en kirke der veien blir et alter, og motorsykkelen blir en forlengelse av deres tro. Hver sving, hvert landskap, og hver utfordring blir en måte å reflektere over livets reise og Guds nærvær. Det er her hvor medlemmene finner trøst og inspirasjon i fellesskapet og naturopplevelsene, og ser guddommelig mening i hvert stopp langs veien.

Avslutning

I det vi parkerer våre motorsykler etter en reise gjennom veiene, bærer vi med oss en følelse av frihet, tilhørighet og en dypere forståelse av Guds skaperverk. For medlemmene av den kristne motorsykkkelklubben er motorsykkelkjøring mer enn bare en hobby – det er en guddommelig reise. Denne reisen gir ikke bare en følelse av frihet, men også et dypt og meningsfylt bånd med Gud og våre medmennesker. Gjennom motorsykkelen blir veien til en pilgrimsferd, og hvert sving blir en mulighet til å oppleve Guds skjønnhet og nærvær på en unik og gripende måte.

Samle alle forsikringene dine på ett sted

LES MER

Trygghet på veien

med forsikringer fra **knif** trygghet

Frihet betyr ikke nødvendigvis å unnsnippe ansvar eller forpliktelser, men heller å omfavne dem med et åpent hjerte. For motorsykkelryttere, spesielt de i denne kristne klubben, er friheten deres forankret i troen på at de er i harmoni med universets skaper. Å føle vinden på kroppen mens man navigerer gjennom veiene, gir en følelse av å være en del av en større reise - en reise som formes av Guds vilje og beskyttelse.

Motorsykkkelklubben blir et fellesskap som deler en åndelig og fysisk lidenskap. Gjennom felles turer og samlinger, knytter medlemmene bånd som går utover det å bare være en gruppe likesinnede. De deler bønner før turen, takker for beskyttelse underveis, og reflekterer over Guds nåde ved ankomst. Det er i dette fellesskapet at de finner styrke og støtte for å takle både utfordringer på veien og livets prøvelser.

Selv i utfordrende tider, når veiene kan være kronglete og forholdene ikke alltid ideelle, ser medlemmene av klubben på det som en parallell til livets usikkerheter. Motorsykkelen blir et symbol på tillit til Guds ledelse gjennom livets svinger og oppoverbakker. Denne troen gjenspeiles i deres kjøring, der de tar forsiktige, men dristige skritt, akkurat som i troen på at de er støttet av en guddommelig kraft.

I det kristne motorsykkkelklubbens univers blir frihetsfølelsen forsterket av en dypere åndelig mening. Medlemmene finner balansen mellom eventyr og tro, mellom hastigheten på veien og stillheten i bønn. Gjennom hver reise, hver bølge av vinden, og hver kilometer, forstår de at friheten som kommer fra å kjøre motorsykkkel, går langt dypere enn det som møter øyet. Det er en frihet som strømmer fra hjertet, berører sjelen og blir en bønn i bevegelse - en bønn om takknemlighet for reisen, fellesskapet og troen som holder dem i harmoni med veien og med Gud.

Hjertelig takk

† for all deltagelse ved vår kjære **Leif Steinar Aae Myhr** sin bortgang. Tusen takk for alle minnegaver gitt til 22 B og hilsener til oss nærmeste.

Liv Olga, Merete, Hege Marie, Kristoffer

Er du klar?

Klar til eller for hva da?

Det første jeg som kristen tenker på når jeg får et slikt spørsmål er om jeg er klar til å møte Gud. Vi skal alle møte Gud om ikke lenge. Kanskje snarere enn vi tror og noen før ...

Jeg vil fortelle om en mc-ulykke jeg hadde 3. november 2015.

Jeg bor i Åsgårdstrand og skulle i et møte i Skien kl. åtte om morgenen. Jeg valgte selvfølgelig mc da det var 11 grader varmt. Jeg valgte også å kjøre inn i landet på trivelige mc-veier. Det skulle vise seg å være en feil.

Etter en halvtime kjørte jeg over en kolle. Når jeg kjørte ned fra denne kollen viste det seg at det var en kald trekk på den siden. Den kalde luften som trakk ned bakken gjorde at fuktigheten på asfalten frøs til is. Det var fem varmegrader og litt fukt på veien. Isen lå under denne fukten og jeg skled på isen. Etter to highsidere satt jeg fortsatt på sykkel, men fjellet var blitt en mørk vegg på min venstre side i høyresvingen jeg kjørte i. Veggen var plutselig veldig nærme ...

Da sa noe inni meg – **Jesus hjelp meg!**

Det var ikke noe jeg sa selv, det var en kraft inni meg som gjorde det. Det følte som å dra en stålbørste opp gjennom brystet så kraftig var det.

Jeg ser i et øyeblikk Jesus som gir engler beskjed om å passe på meg, det er ikke hans tur til å reise eller dø enda ...

Bang – og det ble mørkt.

Jeg våkner og kan stå på beina. Høyre pekefinger hadde et ledd som måtte opereres. Jeg hadde to små skraper på venstre jakkearmen. Skinnklærne og hjelmen var ellers helt uten tegn på det som hadde skjedd. Ikke en skrammel! Den venstre siden av kroppen min er i skrivende stund, fortsatt nummen etter slaget da jeg traff fjellveggen i ca 80 km/t.

Englevakt.

Det var Den Hellige Ånd, som bor i meg og alle de frelste, som sa – **Jesus hjelp meg.**

Jeg var klar til å dø. Hadde det vært min tur da, hadde jeg dratt hjem til Himmelen og til min Far, Gud den allmektige.

Er du klar til å møte Gud? - Er du klar til å krasje rundt neste sving? – Eller hva om hjertet ditt bare slutter å slå? Vi vet ingenting om framtiden. Vi vet at vi har det pust som vi akkurat har pustet inn – hva så? I Lukas evangeliet 12:20 står det at Gud sa til en mann: «I denne natt kreves din sjel av deg, hvem skal så ha det du har samlet»

Hva om det var meg eller deg? – en beskjed med umiddelbar effekt, det er for sent å velge. Det er det også når en ulykke hender, vi rekker ikke å tenke på Gud da. **Så gjør det nå!** Vi har ingen garanti for neste pust eller for morgendagen. Gjør deg klar til å møte din Gud, Han elsker deg og har sendt sin sønn Jesus Kristus som har betalt min og din syndegjeld til Gud.

«For så høyt har Gud elsket verden at han gav sin sønn den enbårne for at hver den som tror på ham ikke skal gå fortapt, men ha evig liv. For Gud sendte ikke sin sønn til verden for å dømme meg og deg, men for at vi skulle bli frelst ved ham.»
Joh. 3:16-7

Dersom du i ditt hjerte tror at Jesus Kristus er Guds sønn og at han døde og stod opp igjen for dine synder og for din skyld og dersom du da bekjenner ham som din frelser og Herre, da skal du bli frelst.

Dersom du tror dette, skal du bøye dine knær for Gud og påkalle hans navn og bekjenne din tro på ham. Be Jesus om tilgivelse for din synd og be ham frelse deg. Når du ber det og mener det av hele ditt hjerte kan du takke ham for at du er tilgitt og for at han har frelst deg. Det betyr at Den Hellige Ånd har tatt bolig i ditt hjerte.

Du er nå ett Guds barn – **og du er KLAR.**
Nå begynner den fantastiske vandringen – **Du og Gud.**

Karl Lohne